

Имомнинг сутраси ҳаммага кифоя | Ҳадис дарслари (312-дарс)

19:00 / 25.12.2024 2472

مَوِيَّحَ إِذْ نَاكَ مَلَسَ وَهِيَ لَعْلُ لَلِصَّ لَلِوَسْرَ نَأْهُ نَعْلُ لَلِضَرَّ رَمَّ عَنَّا بَلَّ عَ لَعْفِي نَاكَ وَهُوَ أَرْوَسُ أَسْأَلُ أَوْ أَيْ لِي لَصُّ يَفِي هِيَ دِي نِي بَعْضُ وَتَفِي بَعْضُ لَبَّ رَمَّ أَدِي عَالِ يَذْمُرْتُ لَلِإِسْمِ خُلُّ أَوْ رُءَا مُمُّ أَلَا أَدَحَّتْ أَمَّ ثَنْ مَفْرَفَّ سَلَا يَفَكُلْدُ

Ибн Умар розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам қачон ийд куни чиқсалар, амр қилар эдилар, олдиларига бир калта найза қўйиларди. Бас, у зот ўшанга қараб, одамлар эса у кишининг орқаларидан намоз ўқир эдилар. Шу ишни сафарда ҳам қилар эдилар. Амирлар шунинг учун ҳам бу нарсани одат қилганлар».

Бешовларидан фақат Термизий ривоят қилмаган.

